Człowiek, który jest uzależniony od alkoholu i nie zamierza przestać, przyciąga śmiertelną chorobę. Alkohol nie jest rozwiązaniem osobistych trudności życiowych. Nadużywanie go jest chorobą, która radykalnie zmienia stan człowieka. Podczas choroby tacy ludzie stają przed dwoma istotnymi problemami: z negatywnym, kryzysową sytuacją życiową i z chęcią radzenia sobie ze wszystkimi konsekwencjami alkoholizmu. † Jedyną możliwością poradzenia sobie z uzależnieniem jest całkowite powstrzymanie się od alkoholu do końca życia. Większość alkoholików nie może podjąć decyzji o zrezygnowaniu z napojów alkoholowych na zawsze. Dlatego potrzebują duchowej pomocy specjalisty (wszelkiego rodzaju organizacje i kluby Anonimowych Alkoholików zajmują się tym problemem), a także pomocy ze strony rodziny i przyjaciół. W takich sytuacjach druga strona musi najpierw dokładnie zapoznać się z genezą nadużywania alkoholu, mechanizmami uzależnienia i wszystkimi konsekwencjami choroby.

Istnieją trzy podstawy leczenia alkoholizmu. Po pierwsze, bezpieczną przystanią w ratowaniu jest rodzina, w której uzależniony ma swoje obowiązki, hobby lub coś innego. Po drugie, alkoholik musi oderwać się od otoczenia, które zachęca go do picia: jeśli jest to środowisko pracy, należy zmienić pracę, jeśli sąsiedztwo – to się przeprowadzić. I wreszcie, ostatnim fundamentem jest życie duchowe, w którym więcej czasu trzeba poświęcić na modlitwę, być na Mszy i przystępować do Komunii świętej, a także często się spowiadać. Dla takich ludzi szczególnie ważne jest wzmocnienie życia duchowego, które daje siłę do wzmocnienia własnego „ja”. To trudna i długa droga, ale nie ma innego wyjścia.

Pomocą dla alkoholika może być rehabilitacja kliniczna lub, jeśli nie ma jej w miejscu zamieszkania, klinika ogólna. W Grodnie i innych miastach regionu działają grupy AA, co oznacza „Anonimowych Alkoholików”. Pomocą i radą, wsparciem duchowym i modlitewnym służy również Kościół katolicki, tworząc organizacje i stowarzyszenia, w których głównym celem jest pomoc alkoholikom, wspieranie ich w trzeźwości.

Szczególną okazją do modlitwy o trzeźwość narodu jest sierpień, a także okres Adwentu i Wielkiego Postu. Wychowanie w trzeźwości jest bardzo ważne, ponieważ alkohol i alkoholizm niszczą tożsamość osoby i jej rodzinę, prowadzą do grzechów, przestępstw, wypadków i innych niebezpieczeństw.

Jan Paweł II podczas Apelu Jasnogórskiego w 1987 roku podkreślał, że w walce o trzeźwość trzeba śmiało iść pod prąd: pod prąd społecznego nawyku i płytkiej opinii, pod prąd ludzkiej słabości, pod prąd źle zrozumianej „wolności”! Niech te słowa staną się dla nas punktem odniesienia!